

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ג'מילה ג'בארין כליפה

א.ח.

תובע

ע"י ב"כ עו"ד נרקיס לביא
נגד

ש.ד.

נתבעת

ע"י ב"כ עו"ד שלמה שדה ואח'

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

לפני תביעה של גרוש נגד הגרושה שלו בגין הוצאת דיבה .

רקע עובדתי-

1. התובע והנתבעת הם בני זוג גרושים, נישאו בשנת X והתגרשו לאחר כ 11 חודשים, וממערכת הנישואין נולדה להם הקטינה א'. מאז הלידה הקטינה הייתה במשמורת האם-התובעת והתקיימו הסדר ראייה עם האב-הנתבע; אך לאורך השנים מתקיים קונפליקט בין הצדדים בעניין משמורת והסדרי ראייה, ודיונים משפטיים מרובים אשר התנהלו בבית הדין הרבני, וכן וצווי הגנה אשר התנהלו גם בבית משפט לענייני משפחה. ביום 11/1/2018 או בסמוך לכך הועברה משמורת הקטינה לידי האב התובע.
2. לטענת התובע, בתאריך X פרסמה הנתבעת כתבה באתר האינטרנט של א.ד המכונה "צייד הפדופילים", במסגרתה פרסמה תיאורים קשים וכוזבים לפיה התובע לכאורה אנס וגילה עריות בבתו הקטינה; ומכאן באה תביעתו בה עסקין, במסגרתה עותר לחייב את הנתבעת בפיצוי מכוח חוק איסור לשון הרע, עוולת הרשלנות ועוולת הפרת חובה חקוקה. מנגד, הנתבעת טוענת, כי התובע לא הוכיח את תביעתו ובכל מקרה עומדות לה ההגנות בחוק איסור לשון הרע.
3. בתאריך 26/9/2017 נתן בית משפט, לבקשת התובע ובהעדר תגובה, צו עשה זמני המורה לנתבעת להסיר לאלתר את פרסום לשון הרע שבצעה בעניין התובע, ככל שביצעה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 התובע הגיש כבת תביעה מתוקן במסגרתו צירף 3 נתבעים פורמאליים, "גוגל" ישראל
2 "מייקרוסופט ישראל בע"מ – מנוע חיפוש: BING ו- "יאהו ישראל"; ; בטענה כי הנתבעים
3 הפורמאליים הינם גופים המשמשים כמנוע חיפוש באינטרנט וכאשר מקלידים את שמו של
4 התובע במנועי חיפוש אלה, מופיע קישור המפנה אל הפרסום הפוגעני אודות התובע .
5 בהמשך ומאחר והנתבעים הפורמאליים הסירו את הפרסום מאתרם, הורה בית המשפט
6 לבקשת התובע, על מחיקתם מהתביעה.
7
8 הצדדים לא הגיעו להסכמות והגישו תצהירי עדות ראשית, התובע הגיש תצהיר מטעמו
9 ומטעם העד מר ס. הנתבעת הגישה תצהיר מטעמה ומטעם העדה גבי X .
10 הצדדים והעד מטעם התובע נחקרו בפניי. ב"כ התובע וויתר על חקירת העדה מטעם
11 הנתבעת.
12
13 הצדדים הגישו סיכומים בכתב; הנתבעת הגישה "הדעה בדבר צירוף נספחי הנתבעת
14 לסיכומים שהוגשו מטעמה, והתובע הודיע שמתנגד לכך.
15
16 **טענות התובע-**
- 17 במהלך השנים האחרונות, נעשו מספר ניסיונות מצד הנתבעת להעליל עלילות שווא אודות
18 התובע לפיהן, פגע לכאורה מינית בבתם המשותפת הקטינה . כל ניסיונות הנתבעת להשחיר
19 את שמו ולטפול האשמות שווא במסגרת הליכים משפטיים, הן בבית הדין והן בפני בית
20 משפט זה, וכך גם באגף הרווחה ובמשטרת ישראל, נהדפו. טענות הנתבעת בדבר תקיפה
21 מינית נבדקו במסגרת הליכים והוכח כי התובע מעולם לא פגע בקטינה, ובהתאם הורחבו
22 לתובע הסדרי ראייה עם הבת, והחל מיום 11/1/2018 הבת מצויה במשמורתו.
23
24 עם זאת, בתאריך X פרסמה הנתבעת כתבה באתר האינטרנט של א.ד המכונה "צייד
25 הפדופילים"; היא פרסמה והביאה להפצת הכתבה המשמיצה באמצעות רשת האינטרנט.
26 הנתבעת אחראית לפרסום.
27
28 מדובר בפרסום דברי כזב חמורים ועלילות שווא, פרסום פוגעני, משפיל, מכביש ומבזה מצד
29 הנתבעת, בכוונה זדונית לפגוע בו, ביודעין ובחוסר תום לב, היא ידעה בזמן הפרסום כי
30 מדובר בעלילות שווא; הפרסום בוצע על גבי רשת האינטרנט, פרסום כזה מאפשר שרשור
31 של פרסום מהיר ללא צנזורה, תוך חשיפה לקהל רחב מאוד של מיליוני אנשים שעושים
32 שימוש באינטרנט.
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

10. התובע עובד כ X. הפרסום נעשה ע"י הנתבעת על מנת לפגוע בתובע, להפחידו ולפגוע במשלוח ידו; הנתבעת פרסמה ברשת האינטרנט את כתובת המגורים שלו, פרטי מקום עבודתו ותפקידו.
- הפרסום גרם לפגיעה אנושה בשמו הטוב כעובד ציבור, בתדמיתו ובכבודו. הנתבעת עברה בכך, באופן מכוון ובזדון על הוראות סעיפים 1(1)–(3) לחוק איסור לשון הרע.
11. הנתבעת לא טרחה לפרסם התנצלות או הודעת הכחשה; ומנגד לנתבעת לא עומדות אף אחת מההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע.
12. התובע עותר לחייב את הנתבעת בפיצוי כספי על הסך של 390,000 ₪ בגין פיצוי מוגבר מכוח חוק לשון הרע, עוגמת נפש ופגיעה באפשרות הקידום בעבודה.

טענות הנתבעת-

13. מדובר בתביעה קנטרנית שעוסקת בזוטי דברים ודינה להידחות.
14. אצל הנתבעת התעורר חשד רציני כי, הקטינה עוברת פגיעה או התעללות מינית מצד אדם קרוב, וכי יש התנהגות מוזרה של הקטינה כשהיא חוזרת מהסדרי הראיה עם אביה-התובע.
- הנתבעת פנתה למומחה מר X אשר פענח ציורים של הקטינה, ונתן חוות דעת מיום 4/4/2014 כי הילדה עברה איום מיני, הנתבעת פנתה גם לד"ר X ממרכז רפואי לנפגעי אלימות מינית אשר נתנה מכתב מיום 18/5/2014, ומיום 16/7/2014 ולפיו כי במקרה כזה, כשיש חשד להתעללות מינית יש למנוע לינה של הקטינה אצל אביה והביקורים יהיו במרכז קשר.
15. הנתבעת הגישה מספר תלונות במשטרה נגד האב-התובע בחשד לעבירות מין, ועירבה את לשכת הרווחה והגישה בקשות לצווי הגנה, אך כל הגורמים לא עזרו לנתבעת ולקטינה.
16. הנתבעת בהיותה אימא ואפוטרופוס טבעי, החליטה לא להרים ידיים, היא פנתה במכתב למומחה א.ד אשר הציג עצמו כמומחה בעל שם, ושיש לו קשרים עם המשטרה. הנתבעת שלחה למר א.ד מסמכים במטרה לבדוק אותם ולעייין בהן ולהפעיל את קשריו במשטרה; וכל זאת בכפוף לחובתו ולהתחייבותו לשמור על סודיות ופרטיות הפנייה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1
2 מר א.ד. חרג מסמכותו ופרסם חלק מהפנייה של הנתבעת, עם מחיקת זיהוי הקטינה
3 והכתרת שמו של התובע בכותרת הראשית, וזאת ללא ידיעת הנתבעת וללא הסכמתה.
4
5 .17. הנתבעת לא פרסמה את המכתב באינטרנט, לא הפיצה אותו, ואינה אחראית על פרסום זה.
6 הפרסום האינטרנטי נמצא, אם בכלל, בשרת מחשבים בחו"ל.
7 המפרסם ו/או האחראי לפרסום, הוא א.ד., אשר למיטב ידיעת הנתבעת מנהל או מחזיק
8 חברה בחו"ל, היא דרשה מא.ד. להסיר את הפרסום, אף בטרם מתן הצו ע"י ביהמ"ש, אך
9 הוא לא נענה; היא לא התכוונה לפרסם את המכתב או לשלוח אותו לצורך פרסום
10 באינטרנט, ולא התכוונה להכפיש שמו של התובע. אין להטיל עליה כל אחריות נזיקית ו/או
11 אזרחית ו/או פלילית בגין הפרסום.
12
13 .18. התובע התנהג בחוסר תום לב, עת בחר לתבוע את הנתבעת ולא לתבוע את המפרסם מר
14 א.ד.
15
16 .19. דבר הפרסום, אינו מהווה "לשון הרע" כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע; מדובר בחלק
17 מקוטע ממכתב ששלחה הנתבעת למר א.ד. אישית, אשר בחר לפרסם חלק בלבד מהמכתב,
18 החלק המפורסם מנותק מההקשר המלא ומציג תמונה מקוטעת.
19
20 .20. התובע לא הוכיח דבר הפרסום, ו/או הנזקים ו/או כי אכן היו מי שראו את אותו פרסום.
21 הנזקים הנטענים מוגזמים, ואם בכלל לא נגרמו מהמכתב אשר שלחה לא.ד. אלא מהפרסום
22 שביצע א.ד. שלנתבעת אין כל חלק בו. הנתבעת מכחישה את הנזקים הנתבעים.
23
24 .21. לנתבעת עומדות ההגנות בחוק איסור לשון הרע; לנתבעת לא הייתה כל כוונה לפגוע בתובע
25 אלא להגיע לחקר האמת ולהגן על בתה הקטינה. לנתבעת עומדות הגנת "תום הלב"
26 הקבועה בסעיף 15 לחוק, ובפרט ההגנה בסעיף 15(3) – ענין אישי כשר, וגם ההגנה של "אמת
27 דברתי" הקבועה בסעיף 14 לחוק.
28
29 **דיון והכרעה-**
30 .22. בפתח הדיון מצאתי לנכון לציין כי, באופן כללי התובע הותיר בי רושם כללי חיובי ומהימן
31 יותר מאשר הנתבעת; התובע הציג את גרסתו באופן מסודר, עמד בחקירה ארוכה וצולבת
32 ועדותו הייתה ספונטנית וקוהרנטית; לעומת זאת, הנתבעת לא הותירה בי רושם חיובי, היא
33 לא ידעה להציג את גרסתה באופן ממוקד וסדור כדבעי, ועדותה הייתה מודרכת, מתחמקת
34 ולא זכתה לאמוני.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר מהי "לשון רע"
2 לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
3 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
4 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
5 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
6 במקצועו;
7 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
8 מוגבלותו;
9
10 סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע מגדיר מהו "פרסום"
11 (א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה,
12 צליל וכל אמצעי אחר.
13 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –
14 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
15 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.
16
17 השאלה האם המכתב/הכתבה כולל דבר לשון הרע?
18 25. על מנת לבחון האם יש כאן דבר לשון הרע אצטט להלן קטעים מתוכן המכתב / המסמך
19 נשוא הדיון שייקרא להלן: "מכתב הפרסום".
20 " א.ס.(שם התובע) מ- (מקום העבודה שלו) מרחוב (כתובת המגורים שלו)
21 מה דעתכם?
22 החלטתי לשלוח אלייך חומר רגיש ביותר בנוגע להסתרה של אונס וגילוי עריות שבוצעו
23 בבתי**במהלך מסגרת הסדרי הראייה..
24 חשדתי כבר לפני כ 4 שנים שיש דברים שנעשים בבתי כגון משחקי טבור, טשטוש גבולות
25 אך לא היו בידיי הממצאים הדברים נחשפו בצורה ברורה לפני כשנתיים וחצי. למרות
26 שהבאתי לפקידת הסעד ברווחה חוות דעת של מפענח ציורים היא לא עשתה דבר וחצי
27 דבר בכדי להגן על ילדתי.....מר X המפענח מוקלט אצלי אומר: היא עברה טראומה
28 קשה..מכיוון שלא עשו כלום שוב ברווחה ובמטרה, פניתי להתייעצות עם הקרימינולוג
29 דר דן שרון המתגורר באור יהודה. הקלטתי את השיחה והוא אמר: יש פה ציור של חדירה
30 מאחורה, של איבר מין נשאב לתוך הגוף, הילדה נלחמת על הזהות שלה..תאמיני לי
31 הדס..עדיין לא עשו כלום.
32 שלחו אותנו לפסיכולוגית שדאגה לרשום דו"ח לא אמין, וכיום אנחנו מטופלים במחוז של
33 האבא,....האב ששמו בישראל א.ס. הוא עובד X. את מבינה שיש לו גישה לתרופות..
34 האב נעזר בצנרת הפנימית וכנראה הטמין ברווחה איזשהו מסמך עליי..

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 ברצוני להוסיף כי השופטת רונית גורוביץ שהאמינה לאבא,הורידה לי את צו ההגנה
2 לילדה ושלחה אותנו לבית הדין הרבני בחזרה, ואת הילדה שלחה בחזרה לפודיפיל....
3 למה פודיפיל? זאת את תביני דרך החומר שאשלח לך".
4
- 5 26. במקרה דנן, ההתרשמות המתקבלת בעיני הקורא-האובייקטיבי- הסביר בתוכן המכתב
6 היא בהחלט שלילית ויש בה משום הוצאת לשון רע כלפי התובע .
7 המכתב כולל שמו של התובע, כתובת מגוריו ומקום עבודתו.
8 המכתב עצמו מתחיל בתיאור המציג את התובע באופן שלילי ביותר, כמי שאנס וגילה
9 עריות בבתו הקטינה במסגרת הסדרי הראיה, ובסוף המכתב אף מכנה אותו פודיפיל.
10 כן במכתב יש פירוט ל"ראיות" לכך וציטוט לתיאורים מיניים קשים. כך למשל המפענח
11 "מרדכי שרם" ולגביו נרשם " המפענח מוקלט אצלי אומר" היא עברה טראומה קשה..";
12 וגם הקרימינולוג דר דן שרון שלגביו נרשם "הקלטתי את השיחה והוא אומר: יש פה ציור
13 של חדירה מאחורה, של איבר מין נשאב לתוך הגוף, הילדה נלחמת על הזהות שלה.."
14
- 15 27. אין ספק כי, פרסום הדברים הנ"ל המיוחסים לתובע, עלול להשפיל אותו, לבזותו, להמעיט
16 מערכו ודמותו בעיני הרבים, ולפגוע בשמו הטוב וגם עלול לפגוע בעיסוקו. בנסיבות אלה,
17 אני קובעת כי, תוכן המכתב יש בו הוצאת דיבה של התובע ומהווים לשון הרע כמשמעותה
18 בסעיף 19 לחוק איסור לשון הרע.
19
- 20 האם מתקיים יסוד "פרסום"?
- 21 28. המחלוקת לגבי פרסום לשון הרע, מתייחסת לעניינים הבאים:
22 א. שליחת המסמך ע"י הנתבעת לא.ד.,
23 ב. פרסום המסמך באתר האינטרנט של א.ד., והופעת פרסום זה במנועי חיפוש
24 שונים.
25
- 26 29. מכלל הראיות אשר הוצגו בפני הוכח כי, הנתבעת כן שלחה את המכתב לא.ד.
27 הנתבעת עצמה מסרה בדיון מיום 21/1/2018: "אני מאשרת כי שלחתי את המכתב נספח
28 א' לכתב התביעה לגב' הדס שטייף עיתונאית לאחר שאמרה שתבדוק ותחקור בנושא.
29 אחרי שנה היא לא ענתה אז שלחתי את זה לא.ד. מאחר ובאותו שבוע הוא שלח לי פרסום
30 בוואטצאפ וזה העיר אותי מחדש.. העברתי לו את המכתב דרך המייל ..הוא גר בארה"ב .."
31 (עמ' 16-12). בחקירתה בפניי בדיון מיום 29/11/2020 שוב אשרה ומסרה הנתבעת כי
32 היא שלחה המכתב לא.ד.(עמ' 14-12).
33
- 34 במקרה דנן המסמך הפוגעני נשלח לא.ד. ועל כן מדובר בפרסום כהגדרתו בסעיף 2 (ב)2)
35 לחוק פרסום לשון רע.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
30. אולם, התובע לא הוכיח בראיות מוצקות כי, הנתבעת היא זו שפרסמה את המכתב באתר האינטרנט של א.ד., או שביקשה ממנו כי המכתב יפורסם באינטרנט. הנתבעת עצמה טענה כי א.ד. הוא אשר פרסם את המכתב ללא ידיעתה וללא הסכמתה. התובע לא תבע את א.ד. ולא זימן אותו למתן עדות; בנסיבות אלה, מאחר והמכתב פורסם באתר של א.ד., ובהעדר כל ראיה כי הנתבעת היא זאת אשר פרסמה את המכתב באתר האינטרנט, התובע לא יכול לייחס לנתבעת פרסום ברשת האינטרנט, תוך חשיפה לקהל הרחב.
31. **לסיכום-הנתבעת שלחה את המכתב לא.ד.. זהו הפרסום של לשון הרע שעשתה. לא הוכח כי הנתבעת פרסמה גם את המכתב באתר האינטרנט של א.ד.** במצב זה שאלת פרסום המסמך באתרו של א.ד. ואחריות האחרון לכך, והטענות הרבות שהעלתה הנתבעת בעניין זה, אינן רלוונטיות להליך כאן, שכן התביעה שבפני הינה כנגד הנתבעת בלבד, כאשר אותו א.ד. אינו צד להליך זה.
- האם לנתבעת עומדות הגנות בחוק:
32. הנתבעת טענה למספר הגנות בחוק איסור לשון הרע; אם כי לא הציגה כדבעי גרסה סדורה לעניין כל הגנה והגנה. לשיטת הנתבעת, עומדת לה הגנת אמת הפרסום בסעיף 14 לחוק, והגנות תום לב בסעיפים 15(1), 15(3), 15(8), 15(11) לחוק; היא פעלה מנימוקים כשרים ובתום לב גם בפנייתה לא.ד. כגורם מקצועי, היא אמא מודאגת לבתם המשותפת ולאחר שקבלה חוות דעת מגורמים מקצועיים בעניין חשד לכאורה כי הבת עוברת התעללות ופגיעה מינית, מטרתה העיקרית הייתה לגרום לרשויות החקירה לחקור את החשדות ולתפוס את החשוד. היא האמינה באמונה שלמה כי, בתה נפגעה על ידי אביה מינית ואף פעלה בכל דרך אפשרית לאשש חשדותיה, כאשר התובע לאורך כל הדרך סיכל כל בדיקה רפואית שתאושש או תפריח חשדות אלה.
33. אדון להלן בכל הגנה והגנה.
- סעיף 14 לחוק-הגנת אמת הפרסום מצב משפטי:**
34. סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע קובע:
- "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1
- 2 35. שני יסודות מצטברים להוכחתה של הגנת אמת הפרסום שבסעיף 14 לחוק: "אמיתות תוכן
- 3 הפרסום וקיומו של עניין ציבורי בפרסום. ההכרעה בדבר קיומם של שני אלה נעשית על
- 4 פי מבחן אובייקטיבי".
- 5 באשר ליסוד אמיתות הפרסום נקבע "עיקרו בבחינה האם תואם תוכנו של הפרסום את
- 6 האמת, את המציאות "האובייקטיבית".... דרישה זו באה להבטיח כי במסגרת ההגנה על
- 7 שמו הטוב של אדם, לא תינתן הגנה לפרסום שאין בו אמת. משמעותו של הפרסום תיקבע
- 8 על פי המובן שייחס לתכנו קורא או מאזין סביר, על פי ה"מובן הטבעי והרגיל של
- 9 המילים" (עא 10281/03 אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב)
- 10 וב דנא 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, פ"ד סז(1) 667, נקבע: " סעיף 14 לחוק
- 11 מתנה את תחולת ההגנה בכך "שהדבר שפורסם היה אמת". הכוונה היא לאמת
- 12 המשפטית. במילים אחרות, כדי להכריע בשאלה האם מה שפורסם היה אמת, יש
- 13 להשוות בין תוכן הפרסום לבין האמת כפי שנקבעה על ידי בית המשפט באותו עניין
- 14 (בהקשר זה לעיתים נעשה בפסיקה שימוש במונח "המציאות האובייקטיבית":.
- 15
- 16 36. באשר ליסוד העניין הציבורי בפרסום. "יסוד זה מחייב את בית המשפט לבחון האם
- 17 מתקיים אינטרס ציבורי בפרסום. זה יתקיים אם ניתן לומר כי הבאת המידע בפני הציבור
- 18 תתרום ליכולתו של הציבור לגבש דעתו בעניינים ציבוריים או להביא לשיפור באורחות
- 19 חייו". (עא 10281/03 הנ"ל).
- 20
- 21 37. הנטל להוכיח את אמיתות הפרסום מוטל על המפרסם הטוען לתחולת ההגנה, נטל זה אינו
- 22 פשוט ולא בנקל יעלה בידו של מפרסם להרימו. (עא 10281/03 הנ"ל).
- 23 הכרעה-
- 24 38. כפי שניווכח להלן, הנתבעת לא הוכיחה שעומדת לה הגנת "אמת הפרסום" בסעיף 14 לחוק.
- 25
- 26 39. במסמך נשוא התביעה, יש ייחוס לאב-התובע כאן, מעשה פלילי חמור קשה של אונס וגילוי
- 27 עריות ו/או מעשים מגונים בבתו הקטינה, אך הנתבעת לא הוכיחה כל "אמת" בפרסום זה,
- 28 שכן היא לא הביאה כל ראיות לביצוע מעשה קשה זה.
- 29
- 30 40. מטענות הנתבעת עולה כי בשנת 2014 בערך, נוצר אצלה חשד רציני כי התובע פגע מינית
- 31 בבתם המשותפת, הנתבעת בתצהירה סיפרה על התנהגות מוזרה של הקטינה כשהיא חוזרת
- 32 מהסדרי ראייה עם אביה. הנתבעת פנתה למספר גורמים בעניין, וכפי שיפורט להלן
- 33 נמצא כי חשדותיה של הנתבעת, הועלו ונבדקו, מספר פעמים, בפני מספר גורמים שונים,
- 34 במשטרה, ברווחה, בבית הדין הרבני שם מתנהל תיק המשמורת ואף בפני בית משפט זה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 במסגרת צווי הגנה, ובסופו של יום, לא נמצא כל ממצא כלשהו, וחשדותיה נותרו בגדר
2 עורבא פרח.
3
- 4 41. מתצהיר הנתבעת עולה כי, היא הגישה מספר תלונות במשטרה נגד האב/ התובע;
5 א. תלונה מתאריך 9/3/2014 בחשד לביצוע "כליאה בבית (אישור בדבר הגשת תלונה, צורף
6 נספח נ/1).
7 ב. תלונה מתאריך 16/3/2014 בגין חשד לביצוע עבירה של פגיעה מינית בילדה(נספח נ2)
8 ג. תלונה מיום 15/5/2014 בחשד לפגיעה מינית בילדה, יחד עם חוות דעת של מפענח ציורים.
9 (נ/4). הנתבעת הצהירה כי תלונה זו נסגרה במשטרה מחמת אין אשמה פלילית. היא
10 הגישה ערר על החלטת המשטרה באמצעות עו"ד יוסי נקר, בתאריך 17/9/2014(נספח נ5).
11 ד. תלונה מתאריך 31/8/2014 בגין חשד לגילוי עריות. שכן לשיטתה, החשדות אצלה התחזקו
12 וסמוך ליום 24/8/14 קבלה מבתה ציור מזעזע.(נ/5).
13 ה. תלונות הנתבעת במשטרה, לא הבשילו לכולם ולא הוכח בפני כי נגד התובע הוגש כתב
14 אישום או שהוא הורשע בפלילים.
15
- 16 42. הנתבעת הגישה מספר של צווי הגנה, במסגרתם ביקשה להרחיק את האב-התובע מהקטינה
17 לאור החשד לפגיעה מינית,
18 בדיון מיום 29/11/20 מסרו ב"כ הצדדים, שמוסכם להגיש מסמכים בתיקים המתנהלים
19 או התנהלו בין הצדדים.
20 מעיון בתיקים הקשורים בעניין צווי ההגנה אשר התנהלו בפני בית משפט זה עולה כי
21 החשדות של הנתבעת נבדקו ובסופו של יום הבקשות שלה להרחיק את התובע מהקטינה
22 נדחו, משלא נמצא כל בסיס לחשדות אלה.
23
- 24 א. הנתבעת הגישה בקשה לצו הגנה נגד האב במסגרת, ה"ט 29321-01-12, בה העלתה טענות
25 לקשר חריג בינו לבין הקטינה. בית משפט, נתן צו הרחקה במעמד צד אחד בתאריך
26 15/1/2012, בהמשך ולאחר קבלת תסקיר מטעם לשכת הרווחה, בית המשפט ביטל צו
27 ההרחקה בפסק דינו מיום 22/1/12. בית משפט, הפנה לעמדת" העו"ס שמציינת כי
28 "התרשמה שהאשמות שבפי האם כלפי האב איננם מעלים חשד לפגיעה מינית בילדה
29 מצד אביה..".
30
- 31 ב. הנתבעת הגישה בקשה לצו הגנה נגד האב-התובע, בתיק הט 14-03-19676; בו טענה בין
32 היתר, טענות להתנהגות בעלת תכנים מיניים של האב כלפי הקטינה; בית משפט נתן
33 בתאריך 10/3/14 צו הרחקה של האב מהקטינה במעמד צד אחד, והורה על הזמנת תסקיר
34 מטעם לשכת הרווחה. בהתאם לאמור בתסקיר, הצדדים הופנו בצו של בית הדין הרבני
35 לאבחון באגודה לשלום הילד(אלי"י) תהליך האבחון כלל 16 מפגשים עם המשפחה, באבחון

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 עלה באופן ברור כי הפגיעה שהקטינה חווה נוצרת כתוצאה מהקונפליקט המתמשך בין
2 ההורים ולא כתוצאה מפגיעה ישירה מצד מי מהם בילדה, באבחון לא עלה כל חשד לפגיעה
3 , והעו"ס המליצה לחדש הסדרי הראיה. בפסק דין מיום 16/3/14 בית המשפט הורה לאור
4 הסכמת המבקשת - על מחיקת הבקשה וביטול צו הגנה שניתן ביום 10/3/14.
5
- 6 ג. הנתבעת הגישה צו הגנה נגד האב/הנתבע בתיק 14-03-57665, בו העלתה טענות לקשר
7 מעוות ואינטימי, וכי הקטינה מצוירת ציורים מיניים; בית משפט נתן צו הרחקה של האב
8 מהקטינה, במעמד צד אחד, בתאריך 30/3/14
9 אולם בהמשך, ולאחר קבלת תסקירים, קבע בית משפט בפסק דינו מיום 11/4/2014 כי צו
10 הגנה שניתן ב-30/3/14 מבוטל, וכי הסדרי הראיה בין האב לקטינה יתקיימו כסדרם לפי
11 החלטות בית הדין הרבני. בפסק דין זה הפנה וציין בית משפט בין היתר(עמ2), כי, "בדו"ח
12 וועדת תסקירים מיום 6/4/14 שנערך בהשתתפות עו"ס מחוזית, עו"ס משפחה והצדדים
13 עצמם צוין כי ההורים עסוקים במאבקים בלתי פוסקים זה בזו באופן שמונע מהם מלראות
14 את הקטינה ואת הנזקים הרגשיים וההתפתחותיים אשר נגרמים לה", וכי " העו"ס
15 לסדרי דין לא חזרה ממצאה בתסקיר מיום 12/3/14 בו נקבע מפורשות כי: "גם בשיחה עם
16 הקטינה לא שמעתי תכנים פוגעניים הקשורים לאב כל דבריה של הילדה הקשורים לאב
17 נאמרו בהלך נפש של רוגע ושמחה. לאור כל אלה אינני רואה כל סיבה למנוע מן האב
18 המשך הסדרי ראיה ללא פיקוח." וכי "באבחון שנערך באל"י, לא נמצאו אינדיקציות
19 לפגיעה מינית בקטינה".
- 20 ד. הנתבעת הגישה צו הגנה נגד האב/ הט 14-09-3481, שוב העלתה טענה "להתעללות מינית",
21 ולבקשתה צירפה חוות דעת של מפענח הציורים, מכתבים של ד"ר X מתאריך 16/7/14,
22 ו-18/5/14. בית משפט בהחלטה מיום 1/9/14, לא מצא בשלב זה לתת צו הגנה במעמד צד
23 אחד, וזאת לאור ההחלטות ותסקירים קודמים שהוגשו ואשר לא הצביעו על שום
24 אינדיקציה לפגיעה מינית. לתיק זה הוגש תסקיר נוסף מיום 7/9/2014, בית משפט נותן
25 פסק דין מיום 9/9/2014 המורה על מחיקת הבקשה ללא צו להוצאות, בהסכמת הצדדים.
26
- 27 ה. הנתבעת הגישה צו הגנה נגד האב בתיק 15-05-34962, בה טענה בין היתר, למעשים מגונים
28 שעושה האב בקטינה. בדיון מיום 18/5/15, שוב טענה האם-הנתבעת, "לי ברור שהוא אנס
29 את הילדה לפני שנה". בית משפט בהחלטה מאותו יום 18/5/15 מציין בין היתר כי "לתיק
30 בית המשפט הוגש תסקיר מפורט מטעם שירותי הרווחה- מיום 12/3/14. בתסקיר צוין כי: "
31 ענין המשמורת והסדרי הראיה נקבעו בבית הדין הרבני וניתנו תסקירים בעניין
32 זה....בעניינה של הקטינה נכתבו כ5 תסקירים והילדה עברה חקירת ילדים, כמו כן עברה
33 אבחון ולא נמצאו אינדיקציות לפגיעה מינית בה .. על פי סיכום והמלצות בתסקיר,
34 נכתב על ידי העו"ס כי אינה רואה סיבה למנוע מהאב הסדרי ראיה ללא פיקוח עם

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 **הקטינה**. בסוף בית משפט קובע כי לא מצא בשלב זה להיעתר לבקשה במעמד צד אחד,
2 הוא הורה על העברת הבקשה לדיון בפני בית הדין הרבני, בפניו מתנהל ענין המשמורת.
3 ו. מכלל האמור לעיל עולה כי, צווי ההרחקה של התובע מהקטינה ניתנו בהתחלה במעמד צד
4 אחד ועל סמך דברי המבקשת-הנתבעת, אך לאחר הזמנת תסקיר מטעם לשכת הרווחה
5 וביורר מעמיק לטענות, לא נמצא בסיס אובייקטיבי לחשדות וכל צווי ההגנה בוטלו.
6
7 **43.** הנתבעת פנתה לגורמים ברווחה בעניין חשדותיה כי האב פגע מינית בקטינה. הנתבעת
8 פנתה באמצעות ב"כ דאז עו"ד יוסי נקר במכתב מתאריך 14/9/2014, למחלקה לשירותים
9 חברתיים – (נ/6 לתצהיר הנתבעת) בעניין סימנים של פגיעה מינית בקטינה. לפי מכתב זה,
10 הנתבעת העבירה למחלקה, "מסמך" של מפענח ציורי הקטינה, וגם העבירה מסמכים של
11 ד"ר X מתאריך 18/5/14 ו16/7/14.
12 שירות הרווחה חקרו את הפנייה והגישו מספר תסקירים לבית המשפט כמפורט לעיל,
13 כפי משעולה מהתסקירים, אף נערך דוח וועדת תסקירים מיום 6/4/14 שנערך בהשתתפות
14 עו"ס מחוזית, עו"ס משפחה והצדדים עצמם; עם זאת, לא נמצא כל ממצא בעניין החשד
15 לפגיעה מינית של האב-התובע דכאן.
16
17 **44.** במכתב הפרסום יש גם טענת כנגד גורמי הרווחה והמשטרה שלא עשו כלום בעניין
18 חשדותיה של הנתבעת בעניין; כך למשל לעניין פקידת הסעד ציינה הנתבעת במסמך " זו
19 לא עשתה דבר וחצי דבר בכדי להגן על ילדתי..", "מעולם לא הוזמנה לבתי חקירת ילדים
20 מקצועית למרות הדברים החמורים שבוצעו בה..", " מכיוון שלא עשו כלום שוב ברווחה
21 ובמשטרה .." אך גם פרסום זה אינו אמת; כמפורט לעיל בהרחבה, נמצא כי חשדות
22 הנתבעת הועלו ונבדקו פעם אחר פעם בפני גורמים ברווחה וגם במשטרה. מהמסמכים אשר
23 הוגשו עולה כי הקטינה אף עברה אבחון וגם עברה חקירת ילדים (ה"ט 15-05-34962
24 החלטה מ-15-5-18 עמ2), אך ללא שום ממצא נגד האב. כך שגם אין אמת בפרסום הנתבעת
25 בעניין זה.
26
27 **45.** הנתבעת תולה את יהבה לעניין ביסוס חשדותיה, בחוות דעת של מפענח הציורים ומסמכים
28 של ד"ר X אך לא מצאתי באלה ראיה לאמיתות החשד של הנתבעת כי התובע פגע מינית
29 בקטינה. אפרט.
30
31 **46.** הנתבעת הגישה חוות דעת מ5/2014 מטעם הגרפולוג -מפענח הציורים חוות הדעת
32 מתייחסת לפענוח ציורי הקטינה (נספח 7 לתצהיר).
33 אין בחוות הדעת או באמור בה ראיה כי הקטינה נפגעה מינית מאביה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 ראשית, כפי שעולה מחוות הדעת הציורים שהוצגו בפני המומחה, לא נערכו בפניו, הקטינה
2 לא ציירה ציורים אלה בפניו ובנוכחותו, אלא הציורים הוצגו בפניו ע"י האם הנתבעת
3 כציורים של הקטינה. לא ברור באם אכן מדובר בציורים של הקטינה, מתי צוירו ובאיזה
4 נסיבות; דבר המטיל סימן שאלה וספק גדול בכל הקשור למהימנות חוות הדעת.
5 שנית, המומחה אינו מגיע למסקנה כי הקטינה נפגעה מינית ע"י אביה. המומחה מגיע
6 למסקנה לפיה: "לסיכום: לאחר חקירה ובדיקה מעמיקה הגעתי למסקנה בסבירות גבוהה
7 שאוריה עברה טראומה אשר לה השלכות משמעותיות כלפי עתידה ולכן אני מציע לבדוק
8 את הילדה מבחינה רפואית ונפשית. אין בי ספק שאוריה עברה איום מיני/מגע מיני ולכן
9 חייבים לבדוק אותה בשני האופנים שציינתי".
- 10
- 11 הנתבעת אף הביאה את הקטינה למרכז טנ"א, בחשד לניצול מיני ע"י אביה, כשהיא מדווחת .47
12 על מספר דברים המעלים חשד להתעללות מינית, ביניהם "ציורים בעלי היבטים מיניים-על
13 פי חווי"ד של המומחה". כפי שעולה ממכתב ד"ר X ממרכז טנ"א, מתאריך 18/5/14,
14 המופנה ל"מועצה לשלום הילד", (נספח 8 לתצהיר הנתבעת) ד"ר X-, - עשתה לילדה בדיקות
15 שתן כללית ובדיקות למחלות מין, שהיו שליליות, אך היא לא מצאה סיבה אז לבדוק את
16 הילדה, תוך שמסבירה, בין היתר, כי בדיקה פולשנית בגיל זה עלולה להיות פוגענית, ד"ר X
17 רשמה בסוף:
18 " אין ספק כי במקרה כזה כשיש חשד להתעללות מינית על פי הציורים ועל פי השינויים
19 בהתנהגות, יש מקום למנוע שינה של הילדה אצל אביה וביקורים אך ורק במרכז הקשר עד
20 סיום החקירה".
- 21 כן ממכתב נוסף מתאריך 16/7/14 מטעם ד"ר X, המופנה לבית הדין הרבני, (נספח נ/9
22 לתצהיר הנתבעת) ד"ר X מעלה בכתב, ביו היתר, את התנהגות האב-התובע כאן, שהתקשר
23 למרכז טנ"א, הרים את קולו והתלהם וטען שנעשו כאם דברים בניגוד לחוק ואף איים;
24 ולקראת סוף, ד"ר X מציינת כי "אני עומדת על דעתי כי אוריה היא ילדה בסיכון הזקוקה
25 לטיפול מקצועי ולהגנה מרבית מפני אפשרות שתפגע".
- 26 אך לא מצאתי במסמכים של ד"ר X, כל ממצא כי הקטינה נפגעה מינית ע"י אביה.
- 27
- 28 אוסיף כי, כמפורט לעיל, בהרחבה, "חוות דעת" של מפענח ציורי הקטינה, וגם מכתבי ד"ר .48
29 X, עמדו כבר בפני גורמים שונים, לרבות רשויות הרווחה ובתי המשפט. ובכל זאת, גורמים
30 מקצועיים אובייקטיביים, לא הגיעו למסקנות בדבר קיום אינדיקציות לפגיעה מינית
31 בקטינה מצד אביה-התובע.
32

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 במסמך הפרסום יש רישום ל"ראיות" מצד הנתבעת לעניין החשד נגד התובע, כגון
2 "הקלטות של אנשי מקצוע חיצוניים", כמו המפענת, וקרימינולוג דר דן שרון. שהם
3 מוקלטים אומרים "היא עברה טראומה קשה" " יש פה ציור של חדירה מאחורה, של איבר
4 מין נשאב לתוך הגוף, הילדה נלחמת על הזהות שלה..".
- 5 המשפטים הנ"ל צוטטו מחוות הדעת של הגרפולוג, אך הצגת הדברים במסמך נעשתה באופן
6 מעוות, חלקי תוך בחירת משפטים חלקיים לחזק את החשדות אצל הקורא, שהאב פגע
7 מינית בקטינה. אך כאמור לעיל, אין בחוות הדעת ראיה או ממצא לעניין החשד נגד האב-
8 התובע.
- 9 בפרסום כזה זה יש פגיעה ממשית שמחזק את הרושם הכללי השלילי שנוצר אצל קורא
10 סביר.
- 11 לעניין זה אפנה לדברים שנקבעו ב דנא 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, פ"ד סז(1)
12 : 667
- 13 **"הפרסום נדרש לשקף אמת "שלמה". כלומר, שלא ייעדו ממנו פרטים המשנים את**
14 **הרושם הכללי המתקבל מהפרסום, וכן שלא יכללו בו פרטים משמעותיים שאינם נכונים**
15 **..".**
- 16 50. תמיהותיה של הנתבעת להתנגדות האב/התובע כטענתה לבצע בדיקה גופנית ורפואית
17 בילדה על מנת לבדוק אם היא עברה פגיעות מיניות או גופניות, אין בהן בנסיבות העניין
18 כמפורט לעיל, כדי לבסס חשדה בעניין. ראשית, האם-הנתבעת לקחת הקטינה לבדיקות
19 רפואיות ביוזמתה על דעת עצמה וללא קבלת הסכמת האב, שנית; ד"ר X ציינה שבדיקה
20 פולשנית בגיל זה של הקטינה עלולה להיות פוגענית. בנוסף באבחון של הקטינה באל"י צוין
21 כי באם יימשך תהליך של אבחונים חוזרים ונשנים וחקירות נוספות, מצבה של הקטינה
22 יורע(ראה תסקיר מיום 12/3/2014 תיק ה"ט 14-03-19676).
- 23
- 24 51. מטעמי הצדדים והמסמכים אשר עמדו בפניי עולה כי, התביעה בעניין המשמורת התנהלה
25 בבית הדין הרבני, והמשמורת של הקטינה הועברה לאב התובע (עמ' 16-15). לטעמי, זו
26 ראיה משמעותית שיש בה להפריך טענות לחשדות לפגיעה מינית, אחרת אף גורם מקצועי,
27 ברווחה או בית משפט, לא היה מאשר העברת משמורת הקטינה אצל האב.
- 28
- 29 52. מסקנה-נמצא כי חשדות הנתבעת לפגיעה של התובע מינית בבתה הקטינה, עלו ככל
30 הנראה בשנת 2014 בערך, ואלה נבדקו פעם אחר פעם בפני מספר גורמים שונים, במשטרה,
31 ברווחה ובית משפט, נעשתה חקירתה ילדים ואבחונים שונים, אך לא עלה כל ממצא בעניין
32 זה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 גס היסוד השני" ענין ציבורי" הנדרש להגנת "אמת דיברתי" אינו מתקיים במקרה שלפניי.
2 טענותיה של הנתבעת לצורך הגנה על הקטינה בפרט ועל קטינים אחרים בכלל אין לה יסוד,
3 שכן כאמור לא הוכח שהאב ביצע את המעשים המיוחסים לו בבתו.
4
- 5 **לסיכום-לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי, הנתבעת לא הוכיחה את היסוד של פרסום**
6 **אמת.**
7
- 8 **הגנת סעיף 15 לחוק:**
- 9 54. הגנת תום הלב, הקבועה בסעיף 15 לחוק, "קמה לנתבע בהתקיים שני תנאים מצטברים.
10 האחד הוא כי הנתבע עשה את הפרסום בתום לב, והשני הוא כי הפרסום נעשה באחת
11 הנסיבות המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק. "(דנא 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה
12 דיין אורבך).
13 55. ולעניין סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע נקבע:
14 "סעיף 16 לחוק מוסיף ועומד על נסיבות המקימות חזקות ראייתיות שמצביעות – בדרך
15 החיוב או השלילה – על קיומו של תום לב בפרסום (... כך, אם הוכיח המפרסם כי הפרסום
16 נעשה באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק וכי הפרסום לא חרג מתחום הסביר
17 בנסיבות העניין, תחול החזקה החיובית שלפיה המפרסם היה תם לב (סעיף 16(א) לחוק).
18 לעומת זאת, חזקה שלילית היא כי מפרסם לא היה תם לב אם נתקיימה אחת מהנסיבות
19 הבאות:
20 אם הפרסום לא היה אמת והמפרסם לא האמין באמיתותו;
21 אם הפרסום לא היה אמת והמפרסם לא נקט אמצעים סבירים לברר את האמת עובר
22 לפרסום;
23 או אם הוכח שהמפרסם התכוון לפגוע בנפגע במידה החורגת מהמידה הסבירה הנדרשת
24 להגנת הערכים המוגנים על ידי הגנת תום הלב" (סעיף 16(ב) לחוק; (עא 6903/12
25 Canwest Global Communications Corp נ' אלי עוזר)
26 לעניין זה ראה גם רעא 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ.
27
- 28 56. הנתבעת טוענת כי עומדת לה הגנת תום הלב בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.
29 לשיטתה, היא האמינה בכל ליבה באמונה שלמה כי בתה היקרה נפגעה. בהיותה אמה
30 ואפוטרופסית טבעית, ומודאגת היא פעלה מנימוקים כשרים ובתום לב ומתוך דאגה
31 אמיתית לילדה שלה. היא, פנתה לבתי משפט, בית דין, לרווחה למשטרה, ולמומחים,
32 וכשכל אלה לא הועילו – היא, פנתה כאמור לא.ד. כגורם מקצועי.
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 57. בנסיבות מקרה דנן, בחינת, נסיבות הפרסום, תוכן הפרסום, לשון וסגנון, הצדדים
2 המעורבים ומערכת היחסים ביניהם, מביאה למסקנה חד משמעית כי לא עומדת לנתבעת
3 הגנת תום הלב בסעיף 15 לחוק. הנתבעת לא הוכיחה כי הפרסום נעשה באחת הנסיבות
4 המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק, ואף במקרה זה שוכנעתי כי מתקיימת החזקה
5 שהנתבעת עשתה את הפרסום בחוסר תום לב בהתאם ל סעיף 16(ב)(2) ו- 16(ב)(3) לחוק .
6 אטעים.
7
- 8 58. לשיטת התובע הנתבעת פנתה לא.ד. במטרת פרסום ופגיעה בשמו הטוב.
9 מנגד טוענת הנתבעת כי, היא פנתה לא.ד. בהיותו איש מקצוע במטרה לבדוק את חשדותיה
10 בעניין הפגיעה המינית של התובע בקטינה.
11 הנתבעת לא הצליחה להוכיח כי מתקיימים יסודות ההגנה כמפורט בסעיף 15(3) הקובע :
12 **" הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו**
13 **הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בן ענין אישי כשר".**
14
- 15 59. הנתבעת לא הוכיחה מה תפקידו של א.ד. ומהי מטרת הפנייה אליו;
16 א. לשיטת הנתבעת, בחיפוש באינטרנט מצאה את "א.ד." לאחר שראתה שהוא מופיע
17 בטלוויזיה, א.ד. הטעה אותה וניצל את תום לב ומצוקתה, והציג, מצג שווא בפניה כי הוא
18 מומחה, בעל שם, בעל ניסיון בתחום "לכידת פדופילים", ויש לו קשרים עם רשויות האכיפה
19 ו/או המשטרה והוא עובד עם המשטרה, וההתקשרות ביניהם הייתה לצורך "תיווך" /עזרה
20 ביצירת קשר עם המשטרה, ולא לפרסום החומר ברבים. הוא הפר את האמון חרף
21 התחייבותו על סודיות ודיסקרטיות ופרסם את המסמך ללא הסכמתה ולא ידיעתה, היא
22 לא ידעה – ולא הייתה חייבת לדעת-כי א.ד. יפרסם את המסמך. הנתבעת אף דרשה ממנו
23 להסיר את הפרסום, אך הוא לא נענה.
24
- 25 ב. אולם לגרסה רחבה זו של הנתבעת, אין ראיות חיצוניות מוצקות, והיא ניזונה מפיה של
26 הנתבעת עצמה בלבד. הנתבעת מעלה מספר טענות לגבי "תפקידו" של א.ד., בדיון מיום
27 21/1/2018 מסרה לפרוטוקול" כשא.ד. היה גר בארץ נדמה לי הוא היה עיתונאי, הוא גם
28 עבד עם גורמי המשטרה" (עמ' 2 שורות 14-15), פעם אחרת טוענת כי הוא מופיע
29 בטלוויזיה, נמצא באינטרנט (ראה סעיף 23 לתצהירה) מפרסם, ו/או עורך אמצעי תקשורת
30 ו/או בעלים או עורך אתר האינטרנט בו בוצע פרסום (סעיף 9 להגנה) או בעלים ומנהל האתר
31 (סעיף יא להגנה). כך שהנתבעת לא הוכיחה מטרת הפנייה לא.ד., בהיותו באיזה כובע, ומה
32 הנדרש ממנו.
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 ג. הנתבעת לא הביאה בדל ראייה לכך שא.ד. הציג "מצג שווא בפנייה והטעה אותה – וגם
2 ניצל מצבה-, בכך שהוא "מומחה", בעל שם והוא עובד עם המשטרה ויכול לעזור לה;
3 וכנגזר מכך לא הוכיחה שאר מרכיבי גרסתה בענין זה, לא הוכיחה כי פנתה אליו בתור כזה,
4 וכי שלחה לו את המכתב לצורך התייעצות, עיון ובדיקה לחומר, בלבד. היא לא הוכיחה כי
5 מדובר ב"מכתב אישי".
- 6 בהקשר זה אציין כי, הנתבעת מסרה בדיון מיום 21/1/2018 שהיא שלחה תחילה את
7 המכתב נשוא תביעה, לעיתונאית הדס שטייף, אחרי שנה, היא לא ענתה, ואז שלחה את זה
8 לא.ד. (דיון 21/1/18 עמ2ש14-12).
- 9
- 10 ד. גם חקירתה בעניין זה לא זכתה לאמוני ועדותה הייתה מתחמקת, כך למשל לשאלה למה
11 לא הציגה את ההתכתבויות עם א.ד. לביהמ"ש השיבה: "המחשב שלי קרס"(מ30ש20-10);
12 הנתבעת לא הוכיחה גם גרסתה כי פנתה לא.ד., בכפוף להתחייבותו לשמור על סודיות. ולא
13 שוכנעתי בעדותה בעניין זה, היא ספרה בכללי כי היה לה ברור שהוא התחייב! והייתה
14 בטוחה שהוא שומר על סודיות, וכשנשאלה באופן ספציפי "הוא התחייב או לא? השיבה
15 באופן מתחמק: "אני אומרת לך זה היה ברור מאליו..."(עמ29ש16-8); הנתבעת נשאלה אם
16 כהצהרתה, א.ד. הפר את אמון, מדוע לא הגישה תביעה נגדו? והסתפקה בתשובה כי לא
17 מתעסקת עם תביעות ואין לה אנרגיה להגיש תביעה!!! (עמ29ש20-18).
- 18
- 19 ה. הנתבעת לא הציגה לתיק את מלוא ההתכתבות עם א.ד. במטרה להראות מה ביקשה ממנו
20 ומהו הסיכום ביניהם, ועל אף שטענה כי א.ד. פרסם חלק מהמכתב, היא לא הציגה מלוא
21 המכתב ואף בחקירתה אישרה כי מה שפורסם זה מה שהיא שלחה(עמ26ש20-19).
- 22 ו. אף תוכן מסמך הפרסום עצמו מחליש את גרסת הנתבעת כי פנתה אליו כגורם מקצועי
23 לצורך התייעצות ועזרה בעניין בתה הקטינה; במסמך זו אין דבר, ולא חצי דבר, המלמד
24 על כך. להפך, כאמור, כבר בתחילה רשום "החלטתי לשלוח אליך חומר רגיש ביותר בנוגע
25 להסתרה של אונס." דברים אלה מלמדים יותר על כוונה לגלות דברים, ולא התייעצות. מה
26 גם שבסוף המכתב היא מכנה את התובע פודיפיל.א.ד. היא צירפה, בן היתר, כתבה
27 בפייסבוק לפיה א.ד. י, ככל הנראה, מגלה "עבירה מינית" וגם מאמר בעניין "חוקיותו של
28 צייד עברייני מין פרטי ברשת";
- 29 אך לא מצאתי ב"ראיות" נוספות אלה כדי לעזור לנתבעת.
- 30 הנתבעת למעשה לא הביאה כל אסמכתא או ראיה לעניין מטרת הפנייה שלה לא.ד., טיב
31 ותנאי פנייה זו. היא גם לא פירטה מה עשה א.ד. לצורך טיפול בעניין הקטינה, האם למשל
32 עשה פעולות חקירה, או התחזה לקטינה לצורך לכידת החשוד, האם פנה למשטרה, או עשה
33 כל פעולת אחרת, חוץ מפרסום המסמך באינטרנט.
- 34

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

60. הנתבעת לא דאגה להזמין את א.ד. למתן עדות להוכחת גרסתה לעניין נסיבות הפנייה אליו, מדובר בעד מהותי ביותר שיכול, רק הוא- לאשש או להפריך את גרסת הנתבעת בעניין זה. בהקשר זה אציין כי הנתבעת עצמה הגישה בקשה לצירוף -א.ד. כצד להליך לפי סעיף 6(ו) לחוק בית המשפט לענייני משפחה(בקשה מס'12) אולם בדיון 21/1/2018 (עמ'ש) ב"כ הנתבעת עצמה חזרה בה מהבקשה .
61. תמיהות ושאלות הנתבעת הרבות מדוע התובע לא תבע את א.ד., אינו יכולות לעמוד לה להגנה לעניין הפרסום אשר היא ביצעה (שלוחת המכתב לא.ד.). התובע עצמו הסביר אי הגשת תביעה נגד א.ד. כי הוא מתגורר בארה"ב.
- הטענה שעומדת לתובע עילת תביעה נגד א.ד. בגין הפרסום אשר עשה באתר שלו אינה פוגעת בעילת התביעה שעומדת לתובע נגד הנתבעת בגין הפרסום אשר היא ביצעה-שלוחת המכתב לא.ד.ראה בהקשר זה את הדברים שנקבו בפסיקה -עא 492/89 צבי סלונים נ' "דבר" בע"מ, פ"ד מו(3) 827 :
- אין גם לבוא חשבון עם נפגע מפירסום כזה על בחירתו את הנתבעים הרצויים לו להגשת תביעה נגדם. אם פורסמו נגד אדם דברי לשון הרע בכמה מקומות בעת בעונה אחת, אין זה מחובתו כלל ועיקר להגיש תביעות נגד כולם. הוא הדין כאשר מתפרסמת שורה של דברי לשון הרע והנפגע בורר לו אחד מהם ומגיש תביעה רק בגינו (ראה ע"א 34/71 [3], בעמ' 529). השיקולים המנחים תובע לבור לו מפרסם אחד מבין כמה, או קטע אחד מבין כמה, יכולים להיות שונים ומשונים, הגיוניים פחות או הגיוניים יותר, אך אין הם יכולים לשמש הגנה בידי המפרסם האחד שנתבע. אין הוא יכול לבוא ולומר: צריך היית לתבוע גם את האחרים, ומשלא עשית כן, הרי זו ראייה שהפירסום לא הטריד אותך או לא הזיק לך.**
62. התנהלות הנתבעת לאחר הפרסום, מחלישה גרסתה לפיה הפנייה לא.ד. הייתה אישית בתור איש מקצוע לצורך התייעצות בלבד.
- א. הנתבעת בחקירתה אשרה כי היא זו ששלחה את הודעת הוואטסאפ לא.ד. (נ/1) (עמ'ש-20 25) בהודעה זו נרשם, " היי א.ד. , לצערי אני מבקשת ממך להוריד את הפוסט. האב של הבת שלי התקשר ואיים עליי בתביעה משפטית...לא שאני חוששת... פשוט חבל שזה נחשף דווקא אליו ולא לציבור שיוכל לאכוף את החוק!טוב תעדכן אותי מה אתה הולך לעשות כדי שאהיה מוכנה . אני שוב שואלת אם יש לך עו"ד?"
- אני בארה"ב".
- הודעה זו מדברת בעד עצמה וממנה עולה כי הנתבעת ידעה שהמסמך ששלחה ייחשף ויפורסם, הסברה של הנתבעת כי כוונתה בציבור אוכפי החוק שהינם שוטרים, ולא הציבור הרחב , אינו מתיישב עם גרסתה כי שלחה מכתב אישי לאיש מקצוע בלבד (עדותה עמ'ש-14 7-).

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1
2 ב. התובע הצהיר כי ביום שנודע לו דבר הפרסום, בתאריך 2/7/2017, התקשר טלפנית
3 לנתבעת ובקש ממנה להסיר את הכתבה; התובע צירף לתצהיר עותק מתמליל שיחות בינו
4 לבין הנתבעת (תמלול של שתי שיחות מתאריך 2/7/17 ושיחה מתאריך 18/7/17).
5 מעיון ב"תמלול שיחה מיום 2/7/17 (נספח ב לתצהיר תובע) עולה כי התובע מבקש מהנתבעת
6 לפנות לא.ד. להסיר את הכתבה תוך איום בתביעה; הנתבעת עונה: "אני אוריד את זה"
7 אולם בהמשך אומרת: "ניפגש בתקשורת"... "אוקי ניפגש בתקשורת ניפגש בתקשורת
8 ובפייסבוק אל תאיים עליי"... "אני אראה את החומרים ואספר"...
9 ובהמשך אומרת: "הדיסק הזה יהיה מפורסם בפייסבוק", "אני אעלה את כל מה שיש
10 לפייסבוק".. הנתבעת בחקירתה לא הכחישה כי אמרה את הדברים (עמ' 25-289ש).
11
12 גם אם אקבל את טענת הנתבעת כי היא פנתה לא.ד. לשם הגנה על ענין הקטינה ולברר את
13 עניין הפגיעה המינית, הרי מכתב הנתבעת לא.ד. בנסיבות כמפורט בהרחבה לעיל, מקים את
14 החזקה בסעיף 16(ב)(2)(3) שהפרסום נעשה שלא בתום לב:
15 **"הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם
16 אמת הוא אם לא".**
17 הנתבעת בוחרת לפנות לא.ד., שנים לאחר שעלו חשדותיה. במסמך עצמו
18 מ-17-6-2017, נרשם "חשדתי כבר לפני 4 שנים שיש דברים שנעשים בבתי..הדברים נחשפו
19 בצורה ברורה לפני כשנתיים וחצי";
20 כמפורט לעין בהרחבה הנתבעת לא הוכיחה כי הפרסום הוא אמת, והנתבעת אף נקטה בכל
21 האמצעים של תלונות למשטרה, לבתי המשפט ולרווחה, ומכל החקירות, התלונות
22 והבדיקות לא נמצא שום ממצא בעניין הפגיעה המינית.
23 הנתבעת במועד פנייתה לא.ד., ידעה, - היה עליה לדעת-, כי לא נמצא ממצא בדוק בעניין
24 חשדותיה, חרף פניותיה ותלונותיה בפני גורמים שונים כמפורט לעיל, במצב זה הרי הפניה
25 נעשתה בחוסר תום לב.
26
27 64. בנוסף, סבורני כי מתקיימת כאן חזקת חוסר תום הלב בסעיף 16(ב)(3) לחוק הקובעת:
28 **" הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים
29 המוגנים ע"י סעיף 15".**
30 בספרו של שנהר (עמ' 264) צוין:
31 **"על תום לבו של המפרסם או על העדרו ניתן ללמוד גם מהפרסום עצמו. פרסום זהיר
32 ומתון בלשונו שאינו פוגע בנפגע מעבר לסביר על פי מטרת ההגנה הספציפית שבמסגרתה
33 הוא נדרש, ילמד על תום לבו של המפרסם ואף עשוי להקים לו את החזקה כי עשה את
34 הפרסום בתום לב, אם כי גם פרסום בלשון מתונה עלול לחרוג מהסביר. מאידך גיסא**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 יצירת דרמטיזציה בפרסום באמצעות הכללה מודעת של פרטים לא מדויקים או השמטה
2 מכוונת של פרטים חשובים, עשויות להעיד על חוסר תום
3 לבו של המפרסם. ניסוח בוטה ומעליב בצורה בלתי סבירה עשוי להעיד על העדר תום לבו
4 של המפרסם ואף לגרום לכך שלא תעמוד לו חזקה שעשה את הפרסום בתום לב, אולם
5 לעתים גם ביקורת חריפה ומכאיבה תיחשב כסבירה ..".
6
7 במקרה דנן קריאת תוכן המכתב, משאירה אצל הקורא הסביר רושם שלילי ביותר, קשה
8 לעקור אותו. המכתב מתמקד במעשה אונס וגילוי עריות שעשה לכאורה האב/ התובע בבתו
9 הקטינה, סגנון זה של המכתב, רחוק מלהיות פרסום זהיר ומתון בתוכן ולשון.
10 במכתב יש שימוש בהעלאת סמני שאלה ותמיהות, שמייצרת "דרמטיזציה" שבאה אך
11 להעצים ולחזק רושם שלילי אצל הקורא, כלפי התובע, כגון שהקטינה לא הוזמנה לחקירת
12 ילדים מקצועית, ציטוט חלקים מחוות דעת אנשי מקצוע וכי לאב יש גישה לתרופת. ואף
13 כינוי התובע בפדופיל. בנסיבות אלה, פרסום זה הנו פרסום בחוסר תום לב, בלתי מדתי
14 וחורג מן הסביר.
15
16 "על מניעי המפרסם אפשר ללמוד גם מנסיבות אובייקטיביות, כך למשל ניתן ללמוד על
17 כוונת זדון, מגילוי יחס עוין לנפגע ומניסיון לפגוע בו עוד קודם לפרסום שבמחלוקת או...".
18 (ספרו של אורי שנהר, דיני לשון הרע", תשנ"ז1997, עמ' 262).
19 במקרה דנן מדובר בפרסום שעשתה הנתבעת כנגד הגרוש שלה-התובע, כאשר קיים ביניהם
20 סכסוך קשה, מר, קיצוני ומתמשך, ויעידו על כך התסקירים הרבים שהוגשו לתיקי צווי
21 ההגנה לעיל, שציינו זאת, פעם אחר פעם, כך למשל בתסקיר מיום 17/1/2012:
22 "מדובר בזוג המאופיין בקונפליקט גבוה ומתמשך ובריבוי דיונים משפטיים סביב נושאי
23 משמורת, הסדר ראייה וצווי הרחקה".
24 בתסקיר מיום 12/3/2014:
25 "המשפחה אופיינה מיום לידת הקטינה ביחסי אישות קשים בין ההורים ובמעברים
26 רבים. בין ההורים מתקיים לאורך השנים סכסוך מתמשך המתאפיין באלימות מילולית
27 ונפשית ובתלונות הדדיות לגורמי הרווחה והמשטרה".
28 בתסקיר מיום 6/4/2014:
29 "מאבקים בלתי פוסקים זה בזה, דבר אשר מונע מהם באופן מוחלט מלראות את הילדה
30 ואת הנזקים הרגשיים וההתפתחותיים אשר נגרמים לה כתוצאה ממאבקים אלו".
31 בתסקיר מיום 7/9/2014:
32 "האם אינה מרפה מטענותיה בעניין התעללות מינית של האב. היא פועלת להוכחת הדבר
33 תוך שימוש בילדה...
34 אין כל ספק כי הקטינה נמצאת בסיכון נפשי גבוהה עקב תלונות האם כנגד האב, ובכלל
35 עקב המאבק הבלתי פוסק והעוצמתי בין ההורים".

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 הנתבעת אף בסיכומיה טוענת לעניין מערכת היחסים הטעונה והעוינות בין הצדדים.
2 במצב זה של סכסוך ממושך בין צדדים גרושים, מסתברת יותר המסקנה כי המכתב אשר
3 נשלח לא.ד., לא היה מכתב אישי לאיש מקצוע לצורך התייעצות, אלא שליחת המכתב,
4 נעשתה שלא בתום לב ומתוך מטרה לחפש עוד דרך לפגוע בתובע ובשמו הטוב.
5
- 6 .66 לא נשמעה מפי הנתבעת התנצלות, וזו הוכחה להנצחת מערכת היחסים העכורה של
7 הצדדים ויש בה כדי להעיד, גם במבט לאחור, על העדר תום הלב של הנתבעת.
8
- 9 .67 הנתבעת הגישה מטעמה תצהיר של גבי' X מתאריך 5/8/18, בעניין חשדות הנתבעת,
10 ונסיבות הפרסום, וגם לעניין מצבה – אישי כלכלי. ב"כ התובע וויתר על חקירת עדה זו.
11 אולם קשה לקבל גרסה זו כגרסה אובייקטיבית תומכת לזו של הנתבעת, שכן גרסה זו אינה
12 גרסה עצמאית, אלא מתבססת, רובה ככולה, על גרסת הנתבעת עצמה (דברים שספרה לה
13 הנתבעת או עיון בחומר ברשות הנתבעת, כטענתה בתצהירה) זאת גם בשים לב לתקופת
14 ההכרות הקצרה יחסית שלהן ומועדה, העדה הצהירה כי היא מכירה את הנתבעת מזה
15 יותר משנתיים לאחר שזו עברה לגור בסבזמנו, מאז הן ביחסי חברות טובה.
16
- 17 .68 הנתבעת טענה להגנות נוספות לפי סעיף 15 אך לא מצאתי בהן ממש:
18 א. הנתבעת טענה להגנת סעיף 15(1) לחוק איסור לשון הרע הקובע:
19 **"הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון**
20 **הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3"**; אך הנתבעת לא הצליחה להוכיח הגנה זו.
21 כאמור במסמך יש פרטים מזהים מלאים של התובע – "הנפגע", ותוכן הכתבה הנו פוגעני
22 ומבייש; הנתבעת ידעה, הייתה אמורה לדעת כי "פרסום" ושליחת כתבה זו לצד ג – א.ד.,
23 כן עלול להשפיל ולבייש את התובע.
24 טענות הנתבעת כי לא ידעה ולא הייתה חייבת לדעת כי א.ד. יפרסם את המכתב, אינה
25 רלוונטית, שכן כאמור לעיל קבעתי כי מעשה הפרסום נעשה עת היא בעצמה שלחה את
26 המכתב לא.ד.
- 27 ב. אינני מקבלת טענת הנתבעת כי, עומדת לה ההגנה הקבועה בסעיף 15(8) לחוק איסור לשון
28 הרע, סעיף זה עוסק בהגנה לעניין פרסום בהגשת "תלונה" על הנפגע בעניין שבו האדם
29 שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות
30 המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בעניין המשמש נושא התלונה. המקרה דן
31 שליחת המכתב לא.ד. אינו עומד באחת החלופות כמפורט בסעיף.
32

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 הנתבעת טענה בסיכומיה להגנה הקבועה בסעיף 15(11) לחוק איסור לשון הרע הקובע
2 "הפרסום לא היה אלא מסירת ידיעה לעורך אמצעי תקשורת או לנציגו כדי שיבחן שאלת
3 פרסומה באמצעי התקשורת".
4 הנתבעת לא הוכיחה, בלשון המעטה גם טענה זו. היא העלתה טענה זו באופן סתמי וכללי
5 ביותר ללא הסבר כדבעי; בנוסף, טענה זו עומדת בסתירה לטענת ההגנה העיקרית שלה כי
6 היא פנתה לא.ד. כמומחה-בעל שם כדי לעזור לה בעניין הקטינה, ולא כאמצעי תקשורת.
7
8 69. **לסיכום**, לא הוכח כי עומדות לנתבעת הגנות בסעיף 14 ו/או 15 לחוק איסור לשון הרע.
9
10 70. התובע טען בכתב תביעתו כי הוא "עותר לחייב את הנתבעת גם בפיצוי מכוח עוולת
11 הרשלנות עוולת הפרת חובה חקוקה אולם הוא לא הוכיח בלשון המעטה אחריות הנתבעת
12 מכוח פקודת הנזיקין. הוא העלה טענה זו באופן כללי וסתמי ביותר, ללא כל פירוט, לא
13 לעניין עוולת הרשלנות ולא לעניין עוולת הפרת החובה החקוקה. בטיעון כזה, בוודאי אין
14 התובע יוצא ידי חובת ההוכחה.
15

הפיצוי-

- 16
17 71. התובע עתר בכתב תביעה לחייב את הנתבעת לשלם לו :
18 סך של 140,000 ₪, כפל סכום פיצוי, ללא הוכחת נזק בהתאם לחוק איסור לשון הרע.
19 סך של 100,000 ₪ בגין פגיעה באפשרות קידום בעבודה.
20 סך של 150,000 ₪ בגין עוגמת נפש.
21 התובע טען לפגיעה ונזקים רבים שנגרמו לו כתוצאה מהפרסום ובקש להתחשב בהתנהלות
22 הנתבעת עצמה אשר נקטה בתוכנית פעולה מתוכננת להשחיר פניו במשך שנים בדרכים
23 שונות, וכשכל אלה לא סייעו, דאגה לפרסם פרסום פוגעני; התובע הפנה בסיכומיו לפסיקה
24 בעניין פיצוי בגין עוולת לשון הרע. הוא גם טען כי במקרים מתאימים בהם הוכח קיומו של
25 נזק לא ממוני בגין הפגיעה בשמו הטוב של התובע, לא הסתפקו בתי המשפט בפיצוי
26 סטטוטורי ופסקו פיצויים בהתאם לדיני הנזיקין הכלליים, תוך שמפנה לפסיקה, לרבות
27 ע"א
28 14716-04-10 וכן לספר שנהר הנ"ל.
29
30 72. לשיטת הנתבעת, אין לחייבה בפיצוי מאחר ואין לה כל אחריות לפרסום; הנזקים הנטענים
31 אינם תוצאה של המכתב ששלחה באופן אישי לא.ד. לשימושו האישי, אלא של הפרסום/
32 הפצה שבוצעה ע"י א.ד. ולא היא. בכל מקרה מדובר בסכומים מופרזים. התובע לא עשה
33 להקטנת נזקו ולא פנה לא.ד. ישירות להסרת הפרסום ולא תבע אותו.
34 **פיצויים לפי חוק איסור לשון הרע-מצב משפטי**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע קובע לאמור .73
- 2 **(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם**
- 3 **לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.**
- 4 (סכום מעודכן להיום עומד על כ 70,000 ₪ ההערה שלי ג.ג.)
- 5 **(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע,**
- 6 **רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום**
- 7 **כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק.**
- 8
- 9 סעיף 19 לחוק קובע "הקלות"
- 10 **"בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או**
- 11 **הנתבע גם באלה:**
- 12 **(1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו**
- 13 **הסתמך;**
- 14 **(2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;**
- 15 **(3) הוא לא נתכוון לנפגע;**
- 16 **(4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או נקט צעדים**
- 17 **להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות,**
- 18 **התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו**
- 19 **מסוייגים."**
- 20
- 21 באשר לשיקולים בהם יתחשב בית משפט בפסיקת פיצויים בגין לשון רע, נקבע ב רע"א .75
- 22 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510,
- 23 **"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה,**
- 24 **במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות**
- 25 **הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל**
- 26 **מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות**
- 27 **הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו**
- 28 **ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק**
- 29 **והערכתו. כך, למשל, התנצלות על דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו**
- 30 **ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף 19 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של**
- 31 **הניזוק ובשמו הטוב נמדדת לעתים בחומרת מעשיו וביטוייו של המזיק. ודוק, אין בכך**
- 32 **פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר המביא לפיצוי מוגבר (aggravated בשל התנהגות המזיק.**
- 33 **כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם אמת והעושה כל מאמץ בבית-המשפט להוכיח את**
- 34 **אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק ובכך להגביר את הפיצוי שלו הוא יהיה**
- 35 **זכאי."**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 לענין זה ראה גם רעא 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר.
2
3 הכרעה-
4 76. לשיטת התובע, הפרסום הפוגעני הגיע לידיעתו ביום 2/7/2017 באמצעות חבר לעבודה, מר
5 X אשר הגיש תצהיר מתאריך 7/2/18 ונחקר עליו בפניי. העד הצהיר ומסר בחקירתו כי
6 נחשף לראשונה לפרסום על התובע, בעקבות פניה של טכנאי מכונות אליו, שהראה לו בנייד
7 שברשותו את הפרסום על התובע באתר פייסבוק ובמנועי חיפוש אחרים, גוגל וכו'.
8 (עמ' 19-21-36).
9
10 77. כאמור לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבעת אחראית לפרסום לשון הרע בעצם שליחת
11 המכתב לא.ב. ולא עומדת לה כל הגנה לפי חוק איסור לשון הרע.
12 לא הוכח בפניי כי, הנתבעת היא זאת אשר פרסמה את המכתב באתר האינטרנט של א.ד.,
13 ועל כן כל טענות התובע לעניין הנזק שנגרם מפרסום המכתב באתר א.ד., לרבות חשיפת
14 חברו לעבודה לפרסום זה או חשיפת הפרסום בפני הקהל הרחב, אינן רלבנטיות לעניין
15 הנתבעת, והיה על התובע לתבוע את א.ד. בגין הנזק שנגרם לו בגין הפרסום באתר.
16
17 78. הפרסום אשר ביצעה הנתבעת (שליחת המכתב לא.ד.) מייחס מעשה פלילי חמור ביותר של
18 אונס וגילוי עריות של התובע בבתו הקטינה, בפרסום נעשה שימוש בתיאורים מיניים קשים
19 ומשפילים. פרסום כזה נמצא במדרג חמור ונעשה בחוסר תום לב מצד הנתבעת, ובפרט
20 לאחר שתלוונות בעניין המעשה המיוחס לתובע, נבדקו פעם אחר פעם ולא נמצא ממצא
21 כלשהו; לא יכולה להיות מחלוקת גם כי בפרסום זה יש פגיעה בשמו הטוב של התובע.
22 במצב זה אני דוחה בשתי ידיים טענת הנתבעת הסתמית כי "התובע לא נהנה משם טוב".
23 לחובת הנתבעת אציין כי היא לא התנצלה על הפרסום ולא לקחת על עצמה שום אחריות.
24
25 79. מהעבר השני, בצד שיקולי הקלה לטובת הנתבעת, יש לציין כי פרסום הכתבה ע"י הנתבעת
26 נעשה לא.ד., היינו פרסום "מוגבל" יחסית, ומידת הפגיעה של התובע מפרסום זה, קטנה
27 יחסית ממידת הפגיעה מפרסום הכתבה באתר האינטרנט של א.ד., שלא הוכח שהנתבעת
28 פרסמה.
29 במקרה דנן התובע לא הוכיח היסוד של כוונה לפגוע בפרנסתו בעבודתו וכו' כטענתו, מעצם
30 שליחת המכתב לא.ד., ועל כן לא מצאתי לפסוק פיצוי מוגבר. לענין "כוונה לפגוע" נקבע
31 בפסיקה:
32 **"במסגרת הערעור לא נדרש בית המשפט המחוזי לעניין זה בין נימוקיו, וקבע כי גם אם**
33 **מניחים שהמבקש עתר לפיצויים מכוח סעיף 7א(ג) הנ"ל, בנסיבות העניין לא הוכח היסוד**
34 **"בכוונה לפגוע".מעל לדרוש אציין, מבלי להכריע, כי יש היגיון רב בפסק דינו של בית**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

- 1 המשפט המחוזי; שכן אם די יהיה בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול יפגע במושא
2 הדברים על מנת שייקבע כי מדובר בפרסום שנעשה בכוונה לפגוע, נמצא שכל פרסום שיש
3 בו לשון הרע, בשל טבעו ככזה, ייחשב כפרסום שנעשה בכוונה לפגוע. נדרש, אפוא, קיומו
4 של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה "של ממש" לפגוע, שקיומו לא הוכח
5 במקרה דנא. .." (רעא 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ).
- 6
- 7 80. בהתחשב בכל האמור לעיל, מצאתי להעמיד את גובה הפיצוי על סך של 25,000, ללא הוכחת
8 נזק, לפי חוק לשון הרע.
- 9 לא מצאתי לחייב את הנתבעת בפיצוי בגין עוגמת נפש לפי פקודת הנזיקין, או פיצויי בגין
10 פגיעה באפשרות קידום בעבודה, שכן התובע לא הוכיח קיומו של נזק זה, כתוצאה
11 מהפרסום אשר ביצעה הנתבעת, קרי שליחת המכתב לא.ד.
- 12 התובע מפנה לפסק דין ב עא (ת"א) 14716-04-10 עו"ד אילן בומבך נ' עו"ד אמיר פישביין,
13 שם נקבע כי בתביעה בגין לשון הרע על פי החוק, שבה הוכח נזק, בין שמדובר בנזק ממוני -
14 ובין שמדובר בנזק לא ממוני, רשאי בית המשפט לפסוק פיצוי על פי דיני הנזיקין הכלליים,
15 כאשר אין מגבלה עקרונית על סכום הפיצוי.
- 16 פסק הדין הנ"ל אינו משנה ממסקנתי לא לפסוק פיצויים לפי פקודת הנזיקין, שכן בתביעה
17 עסקינה, התובע לא הוכיח קיומו של נזק ממוני ו/או לא ממוני, מעצם שליחת המכתב לא.ד.
18 התובע מתייחס לנזקים אשר נגרמו לו כתוצאה מהפרסום באינטרנט באתר של א.ד.,
19 שכאמור לעיל לא הוכח, שהנתבעת היא זאת אשר ביצעה את הפרסום באתר.
- 20
- 21 81. התובע עתר בכתב התביעה לעשות שימוש בסמכותו של ביהמ"ש על פי סעיף 9(א)(2) לחוק
22 ולהורות על פרסום פסק הדין בדרך שיקבע ביהמ"ש, לחייב את הנתבעת לפרסם בפומבי
23 הכחשה של הפרסום נשוא התביעה, הבהרה כי המעשים שיוחסו לתובע, לא היו ולא נבראו
24 והתנצלות בפני התובע.
- 25 אינני מקבלת עתירת התובע לחיוב הנתבעת בפרסום הכחשה או הבהרה; הנתבעת כאמור
26 לעיל, אחראית לעניין פרסום לשון הרע בגין המכתב ששלחה לא.ד. והנתבעת ביקשה מא.ד.
27 להוריד את הפרסום של המכתב באתר האינטרנט שלו. פרסום התנצלות בפומבי ולקהל
28 הרחב בחלוף השנים מאז פרשה זו, עלול להעיר את הפרסום מחדש ולגרום לפגיעה ישירה
29 בקטינה, אשר זהותה וזהות הוריה תיחשף.
- 30 לענין פרסום פסק הדין אני מאשרת פרסום ללא שמות הצדדים או פרטים מזהים, וזאת
31 במטרה לשמור על טובת הקטינה ולא לפגוע בה.
- 32
- 33 82. מספר הערות לפני סיום-
- 34 א. לא מצאתי להיזקק לטענת הנתבעת כי, יש לקזז מהסכום שייפסק נגדה כל סכום שהתובע
35 קיבל ואו יקבל מהנתבעים האחרים-מנועי חיפוש.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

1 לא הוכח כי התובע קיבל פיצוי מהנתבעים הנוספים. התובע עצמו נחקר בעניין זה והוא היה
2 חד והחלטי ושלל שהגיע להסדר מחוץ לבית המשפט עם אחת הנתבעות(עמ' 15-31-35

3
4 ב. הנתבעת בסיכומיה מלינה כי התובע נמנע מלהזמין עדים מהותיים כדוגמת חברות
5 GOGGL,YAHOO,ואף מחק אותן ומנע מהנתבעת לאפשר חקירתן. כן לשיטתה, התובע
6 אף לא תבע אף אחד מהמומחים מטעמה שהעלו טענות חמורות יותר מהנטען בכתב
7 התביעה, היא גם מעלה תמיהה מדוע התובע בוחר את עורך דינו –חברו הקרוב ביותר עוד
8 מתקופת שירותי הצבא לייצגו.

9 מדובר בטענות שאינן רלבנטיות ואין בהן ממש, לא מצאתי להתייחס אליהן ודין
10 להידחות.

11
12 ג. לא מצאתי להתייחס גם לטענות הנתבעת בסיכומיה ולפיהן, התובע הוציא את דיבתה
13 בקהילה ובפני רשויות הרווחה עת ניסה לציירה כחולת נפש הזויה, כפי שעורך דינו
14 התבטא בביהמ"ש כאן ואף בפני בית הדין, דבר שגרם לפיטורה מעבודתה בבית הספר בו
15 עבדה. הנתבעת לא הוכיחה טענותיה אלה, ושמורה לנתבעת את הזכות לנקוט בהליך
16 מתאים, כראות עיניה.

סוף דבר

17
18 83. אני מקבלת את התביעה כאמור לעיל, וקובעת כי הנתבעת אחראית לפרסום לשון הרע
19 בעצם שליחת המכתב לא.ד., ולא עומדת לה הגנה לפי חוק איסור לשון הרע.

20
21 84. אני מחייבת את הנתבעת לשלם לידי התובע פיצוי כספי בסך של 25,000 בגין לשון הרע.

22
23 85. אני מחייבת את הנתבעת לשלם לידי התובע הוצאות משפט ושכ"ט בסך 8,000 ₪.

24
25 86. המזכירות תמציא עותק מפסק הדין לבאי כוח הצדדים ותסגור את התיק.
26 (ניתן לפרסום ללא שמות הצדדים או פרטים מזהים).

27
28 ניתן היום, י"ח אלול תשפ"א, 26 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

29

30 ג'מילה ג'בארין כליפה, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 17-08-18682

תיק חיצוני:

1
2